

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

25 aprilie 2017

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte

Judecători

mun. Chișinău

Nicolae Gordilă

Liliana Catan

Iurie Diaconu

Elena Covalenco

Ion Guzun

judecând în ședință fără participarea părților recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Dorina Tăut, inculpat și avocatul acestuia, Petru Răileanu, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 februarie 2017, în cauza penală în privința lui

Zaharia Nicolae Gheorghe, născut la
xxxx, originar din sat. xxxx, r-nul xxxx,
domiciliat în mun. xxxx, str. xxxx, ap. xx,

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 04.05.2015 - 11.04.2016;

instanța de apel: 30.05.2016 - 09.02.2017;

instanța de recurs: 20.03.2017 - 25.04.2017.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 11 aprilie 2016, Zaharia Nicolae a fost recunoscut vinovat și condamnat:

- în baza art. 155 Cod penal la 1 (un) an 6 (șase) luni închisoare;
- în baza art. 155 Cod penal la 1 (un) an 6 (șase) luni închisoare;
- în baza art. 201¹ alin. (1) Cod penal la 1 (un) an închisoare.

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate inculpatului i-a fost numită pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu executarea în penitenciar de tip închis.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că, la 04 martie 2015, aproximativ la ora 15.00, Zaharia Nicolae aflându-se la domiciliu său situat pe str. xxxx, ap. xx, mun. xxxx, fiind în stare de ebrietate alcoolică, fără careva motive a inițiat o ceartă cu fosta soție, xxxx, cu care locuiește împreună, numind-o

cu cuvinte necenzurate și având în mână un obiect neidentificat, a amenințat-o cu moartea. xxxx fiind speriată și pentru evitarea aplicării violenței fizice, s-a încuiat în cameră, iar Zaharia Nicolae continuându-și acțiunile sale infracționale a început să lovească cu piciorul în ușă, până a deteriorat-o, provocându-i astfel suferință psihică.

Potrivit raportului de expertiză psihiatrico-legală ambulatorie nr.223, în urma violenței în familie comisă de către Zaharia Nicolae, victimei i-au fost cauzate suferințe psihice.

Tot el, la 27 martie 2015, aproximativ la ora 17.00. aflându-se la domiciliu, situat în str. xxxx, ap. xxx, mun. xxxx, acționând cu intenție directă, a amenințat-o cu omorul pe fosta soție xxxx, cu care domiciliază într-un apartament, în timp ce ultima s-a încuiat în una din camerele apartamentului, totodată numind-o cu cuvinte necenzurate înjosindu-i onoarea și demnitatea, amenințare pe care ultima a realizat-o ca fiind reală, existând pericolul realizării acestei amenințări, urmare a ce partea vătămată a fugit din apartament, iar inculpatul a urmat-o, continuându-și acțiunile de amenințare intenționând să o lovească cu o cărămidă în cap.

Tot el, la 29 martie 2015, aproximativ la ora 22.30, aflându-se la domiciliu situat pe str. xxxx, mun. xxx și fiind în stare de ebrietate a amenințat-o cu omor pe xxx, a.n. xxx, prin faptul că o va arunca de la înălțime.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Radu Căuș în numele inculpatului, prin care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, pe motiv că:

- la etapa urmăririi penale cât și în cadrul cercetării judecătorești inculpatul nu și-a recunoscut vina în săvârșirea infracțiunii imputate, invocând în apărarea sa faptul că nu a lovit pe nimeni și nu a numit pe nimeni cu cuvinte necenzurate;

- el nu a lovit-o pe partea vătămată, doar s-a indignat de faptul că nu are acces liber în apartamentul, care îi aparține și nu a dorit să defăimeze persoana în cauză sau să implice organele de drept la elucidarea tuturor circumstanțelor cazului dat. Fiind audiat în ședința de judecată Zaharia Nicolae a declarat că, la 27 martie 2015 și 29 martie 2015 nu se afla în Chișinău, se afla în satul Beștemac, r-nul Leova la muncă, iar declarațiile acestuia sunt confirmate de către angajatorul acestuia Valentin Mereacre, care fiind audiat în calitate de martor în ședința de judecată a declarat și a confirmat faptul că deține o gospodărie agricolă și o gospodărie piscicolă în satul Beștemac, r-nul Leova, iar Zaharia Nicolae s-a aflat pe teritoriul gospodăriei sale de la începutul lunii martie 2015 până la sfârșitul lunii aprilie când s-a întors în Chișinău unde a fost reținut.

3.1. Împotriva sentinței a depus apel și inculpatul, care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 09 februarie 2017 au fost admise apelurile declarate, casată parțial sentința instanței de fond,

rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre, prin care:

- Zaharia Nicolae a fost achitat de sub învinuirea adusă în baza art. 201¹ alin. (1) Cod penal, deoarece fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

- lui Zaharia Nicolae, recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 155, 155 Cod penal, cu aplicarea art. 84 alin. (1) Cod penal, i s-a stabilit pedeapsă definitivă de 2 (doi) ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

În rest, sentința a fost menținută.

4.1. La rejudecarea cauzei instanța de apel a constatat că, prin rechizitoriu Zaharia Nicolae se învinuiește că, la 04 martie 2015, aproximativ la ora 15.00, aflându-se la domiciliu său situat pe str. xxxx, mun. xxx, fiind în stare de ebrietate alcoolică, fără careva motive a inițiat o ceartă cu fosta soție, xxxx, cu care locuiește împreună, numind-o cu cuvinte necenzurate și având în mână un obiect neidentificat, a amenințat-o cu moartea. xxxx fiind speriată și pentru evitarea aplicării violenței fizice, s-a încuiat în cameră, iar Zaharia Nicolae continuându-și acțiunile sale infracționale a început să lovească cu piciorul în ușă, până a deteriorat-o, provocându-i astfel suferință psihică.

Potrivit raportului de expertiză psihiatrico-legală ambulatorie nr.223, în urma violenței în familie comisă de către Zaharia Nicolae, victimei i-au fost cauzate suferințe psihice.

Tot el, la 27 martie 2015, aproximativ la ora 17.00. aflându-se la domiciliu, situat în str. xxxx, mun. Chișinău, acționând cu intenție directă, a amenințat-o cu omorul pe fosta soție xxxx, cu care domiciliază într-un apartament, în timp ce ultima s-a încuiat în una din camerele apartamentului, totodată numind-o cu cuvinte necenzurate înjosindu-i onoarea și demnitatea, amenințare pe care ultima a realizat-o ca fiind reală, existând pericolul realizării acestei amenințări, urmare a ce partea vătămată a fugit din apartament, iar inculpatul a urmat-o, continuându-și acțiunile de amenințare intenționând să o lovească cu o cărămidă în cap.

Tot el, la 29 martie 2015, aproximativ la ora 22.30, aflându-se la domiciliu situat pe str. xxxx, mun. xxxx și fiind în stare de ebrietate a amenințat-o cu omor pe xxxx, a.n.xxxx, prin faptul că o va arunca de la înălțime.

Acțiunile inculpatului de către organul de urmărire penală și prima instanță au fost calificate în baza art. 201¹ alin. (1), art. art. 155, 155 Cod penal, manifestarea fizică și verbală față de Zaharia Olga, care a provocat suferință psihică și amenințarea cu omor ori cu vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății când a existat pericolul realizării acestei amenințări.

Colegiul penal a constatat că în acțiunile lui Zaharia Nicolae nu se conțin elementele infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) Cod penal, fapt confirmat prin întreaga sistemă de probe analizată și apreciată prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală.

Colegiul a precizat, că la momentul comiterii infracțiunii fapta prejudiciabilă

de care a fost învinuit Zaharia Nicolae se încadra în prevederile art. 201¹ alin. (1) Cod penal, dar fiind operate modificări prin Legea 196, în vigoare la 16.09.2016 la norma menționată, la data examinării cauzei în ordine de apel faptele expuse de procuror prin rechizitoriu nu mai constituie elementele infracțiunii.

Prin urmare, instanța de apel a considerat că la moment, în acțiunile inculpatului nu se regăsesc elementele principale ale laturii obiective ale infracțiunii prevăzute la art. 201¹ alin. (1) Cod penal, or, nu s-a constatat că în acțiunile lui a fost prezentă maltratarea, alte acțiuni violente, soldate cu vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății părții vătămate, izolarea acesteia sau intimidarea în scopul ca Zaharia Nicolae să își impună voința sau controlul personal asupra lui victimei, astfel, în speță lipsesc elementele constitutive ale componenței de infracțiune prevăzută la art. 201¹ alin. (1) Cod penal.

Raportând circumstanțelor de fapt constatate în ședințele de judecată a instanței de apel, Colegiul penal a conchis că, în cazul dat persistă latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art.155 alin.(1) Cod penal și anume, amenințarea cu omor.

La stabilirea pedepsei inculpatului, Colegiul penal a luat în considerație caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, or, infracțiunea comisă face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave, de persoana celui vinovat, de rolul lui la săvârșirea infracțiunii, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului și a conchis că reeducarea și corectarea inculpatului Zaharia Nicolae poate avea loc doar cu privarea reală a lui de libertate, prin aplicarea pedepsei în baza art. 84 Cod penal, sub formă de 2 (doi) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, or, potrivit art. 72 alin.(4) Cod penal, în penitenciar de tip închis execută pedeapsa persoanele condamnate la închisoare pentru infracțiuni deosebit de grave și excepțional de grave, precum și persoanele care au săvârșit infracțiuni ce constituie recidivă.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către procuror, care indicând temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct.6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea cererii de recurs a invocat că, instanța de apel neîntemeiat a emis decizie de achitare în privința lui Zaharia Nicolae, pe motiv că deși au survenit modificări la Codul penal și în privința infracțiunii de violență în familie incriminată acestuia, acțiunile inculpatului au fost comise până la intrarea în vigoare a modificărilor operate și prin urmare, recurentul consideră că, instanța urma a dispune încetarea procesului penal conform art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

5.1. Împotriva deciziei au depus recursuri ordinare și inculpatul cu

avocatul său, Răileanu Petru, care au invocat aceleași solicitări și anume, casarea deciziei în partea condamnării în baza art. 155, 155 Cod penal, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, din motiv că nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

În motivarea recursurilor s-a menționat că, probele prezentate în cadrul ședinței de judecată nu conțin informații certe și veridice privind vinovăția inculpatului în baza art. 155, 155 Cod penal, fapt ce denotă imposibilitatea punerii acestora la baza unei sentințe de condamnare.

6. Judecând recursurile ordinare și verificând legalitatea hotărârii atacate în baza materialelor din dosar, Colegiul penal lărgit conchide că recursurile declarate de inculpat și de avocatul acestuia urmează a fi respinse, iar recursul procurorului urmează a fi admis, din următoarele considerente.

6.1. Referitor la recursurile ordinare declarate de inculpat și de avocatul său

Potrivit art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, *judecând recursul instanța este în drept să respingă recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.*

Conform art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.* Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Raportând aceste prevederi la speța examinată, Colegiul penal lărgit lecturând textul recursului ordinar declarat de avocat constată că titularul dreptului de recurs își întemeiază cererea, în drept, pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care stipulează că, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul în care instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.*

Astfel, instanța de recurs constată că argumentele recurentului, formulate în temeiul statuat la pct.6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, nu-și găsesc confirmare, or, instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, dispozitivul deciziei fiind concordant motivării soluției și clar expus, în corespundere cu prevederile art.417 alin.(1) Cod de procedură penală.

Mai mult, Colegiul sesizează că recurentul, deși invocă drept temei pentru recurs pct.6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, acesta nu indică exact care anume din motivele cuprinse în respectivul temei pentru recurs, le consideră pertinente întru admiterea recursului ordinar declarat și casarea deciziei instanței de apel.

Colegiul verificând argumentele expuse în raport cu actele cauzei și decizia instanței de apel, constată că instanța și-a motivat decizia în conformitate cu exigențele stipulate exhaustiv în art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală și decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la caz, la menținerea condamnării lui Zaharia Nicolae în baza art. 155 Cod penal.

De asemenea, se reține că în recursurile declarate de inculpat și de avocatul său, sunt reflectate aceleași solicitări și anume pronunțarea unei hotărâri de achitare a lui Zaharia Nicolae de sub învinuirea adusă în baza art. 155 Cod penal, fapt ce cade sub incidența pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când în acțiunile inculpatului nu au fost întrunite elementele infracțiunii* și ceea ce impune ca instanța de recurs să se expună concomitent asupra ambelor recursuri, însă nici acest temei nu și-a găsit confirmare la judecarea cauzei, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de către recurenți.

Eroarea gravă de fapt trebuie înțeleasă în sensul atribuit de legislator în art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală și anume stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora. Eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor, ea trebuie să rezulte din situația dosarului, privită ca o stare de fapt.

Pentru a constitui caz de casare, eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fie influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte, să fie vădită, neîndoielnică.

Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discordanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

Sub aspectul situației de „*neîntrunire a elementelor infracțiunii*”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea).

Astfel, verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal lărgit menționează, că starea de fapt reținută și de drept apreciată de către

instanța de apel în latura condamnării inculpatului în baza art. 155, 155 Cod penal, concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate, relatate și examinate în cuprinsul hotărârii atacate.

Colegiul constată, că temeiurile la care se referă autorii recursurilor nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezentei erori de drept care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel, iar argumentele invocate nu pot servi temei de desființare a unei hotărâri legale, deoarece instanța de apel a motivat decizia și corect a menținut sentința instanței de fond prin care Zaharia Nicolae a fost condamnat în baza art. 155, 155 Cod penal, pronunțând o nouă hotărâre partea stabilirii pedepsei definitive cu aplicarea art. 84 alin. (1) Cod penal.

De asemenea, Colegiul lărgit reține că argumentul precum că, *nu au fost întrunite elementele infracțiunii* este neîntemeiat și constituie o interpretare subiectivă a recurenților, or, instanțele de fond și apel corect au conchis că în acțiunile inculpatului sunt prezente toate elementele constitutive a infracțiunii incriminate prin rechizitoriu prevăzută la art. 155 Cod penal (2 episoade), argumente pe care instanța de recurs le acceptă și pentru a evita repetări inutile le însușește, fapt ce este în corespundere cu jurisprudența CEDO, or în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România* din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument, cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În urma celor expuse, Colegiul lărgit constată că concluzia instanței de apel privind menținerea condamnării inculpatului în baza art. 155, 155 Cod penal corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală și este întemeiată, iar temeiurile invocate nu persistă în cauză. Argumentele impuse de recurenți nu au suport probatoriu și contravin probelor administrate, prin urmare, prezența circumstanțelor nominalizate permit instanței de recurs să concluzioneze asupra respingerii recursurilor declarate de inculpatul Zaharia Nicolae și avocatul acestuia, Petru Răileanu, ca fiind inadmisibile.

6.2. Referitor la recursul ordinar declarat de procuror

Potrivit prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. b) Cod de procedură penală, *judecând recursul instanța este în drept să-l admită, cu casarea totală sau parțială a hotărârii atacate și cu dispunerea încetării procesului penal în cazurile prevăzute de prezentul cod.*

Instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, care a dus la

adoptarea unei hotărâri neîntemeiate și totodată, verificând dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În susținerea recursului ordinar declarat, procurorul a invocat temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și fiind de-acord cu starea de fapt stabilită de instanța de apel, critică decizia acesteia numai referitor la achitarea inculpatului pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Totodată, în opinia recurentului, instanța de apel urma să înceteze procesul penal în urma modificărilor Codului penal, deoarece există alte circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală.

Instanța de recurs consideră că în cauză este prezentă eroarea de drept menționată de procuror, deoarece instanța de apel a concluzionat că inculpatul Zaharia Nicolae a fost condamnat de către instanța de fond la 11.04.2016 în baza art. 201¹ alin. (1) Cod penal (în redacția Legii nr. 167 din 09.07.2010) și anume „*violența în familie, adică acțiunea sau inacțiunea intenționată, manifestată fizic sau verbal, comisă de un membru al familiei asupra unui alt membru al familiei, care au provocat suferințe psihice*”, însă greșit a emis o decizie de achitare în privința acestuia, fiindcă dispoziția art. 201¹ alin. (1) Cod penal a fost modificată prin Legea pentru modificarea și completarea unor acte legislative nr. 196 din 28.07.2016, în vigoare din 16.09.2016, adică după pronunțarea sentinței de condamnare, fiind exclus calificativul „*care a provocat suferință psihică*”.

În consecință, acțiunile lui Zaharia Nicolae manifestate prin provocarea suferințelor psihice nu se întrevăd în dispoziția art. 201¹ Cod penal (în redacția Legii nr. 196 din 28.07.2016), însă aceasta nu presupune ca fiind un temei de achitare a inculpatului pe motiv că lipsește partea componentă a infracțiunii incriminate, așa precum motivează instanța de apel, or, fapta acestuia a fost săvârșită în momentul în care erau în vigoare prevederile art. 201¹ alin. (1) Cod penal, din redacția Legii nr. 167 din 09.07.2010, iar potrivit art. 8 Cod penal, caracterul infracțional al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii infracțiunii.

Deoarece fapta inculpatului a fost comisă în anul 2015, adică până a surveni modificări în Legea penală, acțiunile lui corect au fost încadrate de către organul de urmărire penală și menținute de prima instanță în baza art. 201¹ alin. (1) Cod penal (în redacția Legii nr. 167 din 09.07.2010).

Totodată, conform prevederilor art. 10 alin. (1) Cod penal, legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective până la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale.

Prin urmare, în virtutea principiului retroactivității Legii penale noi, fapta inculpatului a încetat să mai constituie o infracțiune deja după pronunțarea sentinței de condamnare, generând o circumstanță care exclude tragerea lui ulterioară la răspundere penală, inclusiv sub aspectul verificării legalității și temeiniciei sentinței atacate, adică judecării fondului apelului conform art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală.

Potrivit art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, dacă există alte circumstanțe care exclud tragerea la răspundere penală, se adoptă o sentință de încetare a procesului penal.

Astfel, Colegiul penal examinând argumentele expuse în recurs în coroborare cu materialele cauzei și ținând cont de faptul că, recursul în cauza penală reprezintă o cale de atac ordinară ca și apelul, preponderent de casare, destinată a repara, în principal, erorile de drept comise de instanța de fond, consideră că decizia instanței de apel urmează a fi casată și dispusă încetarea procesului penal pornit în baza art. 201¹ alin. (1) Cod penal, în privința lui Zaharia Nicolae, conform art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, pe motiv că există alte circumstanțe care exclud tragerea la răspundere penală.

Luând în considerație cele expuse mai sus, Colegiul conchide că instanța de apel judecând cauza, neîntemeiat a concluzionat întru emiterea deciziei de achitare în privința lui Zaharia Nicolae, odată ce vinovăția acestuia a fost confirmată prin probele administrate la cauza penală și apreciate conform art. 101 Cod de procedură penală, iar acțiunile lui fiind corect încadrate în baza art. 201¹ alin. (1) Cod penal (în redacția Legii nr. 167 din 09.07.2010), acestea încetând, ulterior, a mai constitui o faptă prevăzută de legea penală nouă, în temeiul art. 10 alin (1) Cod penal și prin urmare, eroarea procesuală admisă de către instanța de apel urmează a fi corectată de instanța de recurs, prin admiterea recursului ordinar cu casarea deciziei recurate și pronunțarea unei noi hotărâri.

7. În conformitate cu prevederile art. 391 alin. (1) pct. 6), 435 alin. (1) pct. 1), 2) lit. b) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Respinge ca inadmisibile recursurile ordinare declarate de către inculpatul Zaharia Nicolae și avocatul acestuia Petru Răileanu.

Admite recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Dorina Tăut, casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 februarie 2017, în partea ce ține de achitarea lui Zaharia Nicolae de sub învinuirea de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) Cod penal și dispune în această parte încetarea procesului penal, conform

art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, pe motiv că există alte circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală.

În rest, se mențin dispozițiile hotărârii atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 23 mai 2017.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Iurie Diaconu

Elena Covalenco

Ion Guzun